

4

Vragenuur: Vragen Remco Dijkstra

Vragen van het lid Remco Dijkstra aan de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu over **het bericht "Europese megaboete dreigt om houtlobby; Brussel eist opheldering over keurmerkoorlog"**.

De heer **Remco Dijkstra** (VVD):

Voorzitter. In De Telegraaf is te lezen dat er een megaboete uit Europa dreigt door de houtlobby. Opheldering wordt geëist over de keurmerkoorlog. Er wordt melding gemaakt van een lobby van natuur- en milieuorganisaties die hun eigen houtkeurmerk, het FSC-keurmerk, willen beschermen ten koste van Maleisisch hout. FSC is een keurmerk dat zij zelf ooit in het leven hebben geroepen en waar zij ook de bestuursleden voor leveren. Europa vreest dat er sprake is van oneerlijke concurrentie. Oneerlijke concurrentie is niet goed voor Nederland en kost ons banen. Andere landen met een duurzaam inkoopbeleid — ik noem het Verenigd Koninkrijk, België, Luxemburg, Frankrijk, Duitsland en zelfs Denemarken, dat vaak als lichtend voorbeeld wordt gezien — keuren dat Maleisische hout gewoon goed en zeggen dat het voldoende duurzaam is.

De Kamer heeft twee keer gesproken over duurzaam hout. De eerste keer erkende de staatssecretaris dat Nederland op dit vlak een nationale kop op Europees beleid heeft gezet. De tweede keer heeft ze gezegd dat er, als het aan haar lag, zo snel mogelijk een einde zou komen aan die nationale kop.

Ik stel daarom de volgende vragen aan de staatssecretaris. Kan zij bevestigen dat Maleisisch hout als volledig duurzaam is goedgekeurd door de rijksoverheid? Als dat niet het geval is, wanneer zal dit dan wel geregeld zijn? Verder vraag ik wat de staatssecretaris vindt van het dubbelepettenverhaal dat in het artikel in De Telegraaf naar voren komt. Natuur- en milieuclubs zouden invloed hebben binnen het bestuur van het FSC-keurmerk en er daarmee ook geen belang bij hebben om bijvoorbeeld Maleisisch hout wel goed te keuren. Mijn derde vraag is wat de staatssecretaris de Europese Commissie heeft laten weten naar aanleiding van discussies hier in de Kamer, en hoe de Europese Commissie daarop reageerde.

Staatssecretaris **Mansveld**:

Voorzitter. Ik dank de heer Dijkstra voor deze vragen. Recentelijk is besloten om het Maleisisch hout met het keurmerk MTCS twee jaar te accepteren in het rijksinkoopbeleid. Na een lang debat met de Kamer is nu ook duidelijk onder welke voorwaarden dat gebeurt. We hebben gezegd dat we willen dat er ter plekke wordt geïnspecteerd, dat er geen sprake zal zijn van het kaal kappen van gebieden, dat er ook betrokkenheid is van de inheemse bevolking et cetera. Maleisië heeft in de afgelopen jaren verbeteringen laten zien, bijvoorbeeld bij de bescherming tegen die kaalkap en bij de omgang met de inheemse volken. Zo'n tijdelijke acceptatie stimuleert Maleisië meer om snel aan de slag te gaan voor die criteria. Binnen twee jaar moet het MTCS-hout geheel voldoen aan de Nederlandse criteria en dus ook duurzaam zijn.

De heer Dijkstra sprak ook over de bestuurders en commissarissen bij FSC. Die zijn publiek bekend. De heer Dijkstra kan op internet vinden wie het zijn. Het bestuur van FSC is breed samengesteld. Daarin zitten mensen van natuur- en milieuorganisaties, maar ook uit andere branches, zoals de papierbranche. Ik vind dat het niet aan mij is om iets te vinden van de samenstelling van dat bestuur. Mij gaat het om de inhoud van het beleid. Daarover hebben we uitvoerig gedebatteerd.

De derde vraag van de heer Dijkstra ging over Brussel. We zijn natuurlijk al langer in overleg met Brussel over onze inkoopcriteria. In het debat heb ik duidelijk naar voren gebracht dat we onder andere overleggen met het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en inderdaad ook met Denemarken. Dat land zie ik inderdaad vaak als een lichtend voorbeeld. Dat overleg duurt nog steeds voort, want we willen komen tot een Europese lijn ten aanzien van deze duurzaamheids-criteria. We streven naar een level playing field. Ik weet zeker dat de heer Dijkstra dat ook nastreeft. We zijn dus op weg naar een Europees beleid. Ik voer daarover nadrukkelijk overleg met andere lidstaten.

De heer **Remco Dijkstra** (VVD):

Acceptatie komt neer op "ja, mits". Dat kwam ook uit het debat naar voren. Acceptatie is niet gelijk aan volledige goedkeuring. Brussel wil volledige goedkeuring en wil hom of kuit hebben. Brussel vraagt of het zwart of wit is. Nederland legt nu een soort tussenoplossing voor die eigenlijk niet wordt geaccepteerd. Ik maak mij daarover grote zorgen. De VVD vindt het ook belangrijk dat dat Maleisisch hout gewoon onomwonden in het rijksinkoopbeleid wordt opgenomen. Dat is goed voor de markt, levert banen op en is goed voor Nederland. Daarbij past geen uitzonderingspositie voor het FSC, of het in stand houden van een monopoliepositie van het FSC. Ik vind dat we de ontwikkelingen die in Maleisië nu plaatsvinden, moeten toejuichen. Er is nog zo veel bos dat ook moet worden gecertificeerd. Laten we ons daarop richten, in plaats van met ons vingertje te wijzen en een kop op Europees beleid te blijven zetten. Ik verwacht van de staatssecretaris dat zij dit probleem snel en voortvarend gaat oplossen. Kan ik haar daaraan houden? Hoe gaat zij de Kamer hierover informeren? Hoe gaat zij om met al die criteria, over bijvoorbeeld de rechten van de inheemse bevolking, criteria waar in de Kamer sprake van is? Dit zijn criteria die waarschijnlijk niet de goedkeuring van Brussel krijgen. Hoe zal de staatssecretaris daarmee omgaan?

Staatssecretaris **Mansveld**:

Ik vind het belangrijk dat Maleisië inderdaad laat zien wat het kan doen in het kader van het voldoen aan duurzaamheids-criteria. Waarom vind ik dat zo belangrijk? Dat heeft ook te maken met de landen rond Maleisië. Op het continent waarop Maleisië zich bevindt, bevinden zich ook veel landen die helemaal niet aan duurzaamheids-criteria voldoen. Maleisië speelt hierbij een voortrekkersrol. We zijn nu van "nee, tenzij" naar "ja, mits" gegaan. Ik hoop dan ook dat Maleisië eigenlijk de handschoen oppakt en alle afspraken die we hebben gemaakt voortvarend oppakt. Kaarten zijn aan de orde geweest, net als de betrokkenheid van de inheemse bevolking et cetera. Dat vind ik belangrijk. Ik vind het ook belangrijk dat we Europees beleid krijgen. Op die twee zaken zet ik in. Tot die tijd zullen we het accepteren. Als we de stappen zetten die we moeten zetten, is het over

twee jaar duurzaam en voldoet men dus aan de eisen. Daar heb ik vertrouwen in. De bal ligt echter voor een deel ook bij Maleisië.

De voorzitter:

Dank voor uw antwoorden en voor uw komst naar de Kamer.

Mevrouw Ouwehand (PvdD):

Dit is Europa. Het probeert duurzaamheidsafspraken naar beneden bij te stellen als een level playing field in gevaar komt. Nederland had dat echter zelf ook al gedaan, zo moet ook worden gezegd. Nu is FSC niet heilig, maar MTCS is dat in elk geval ook niet. Ik vind het onvoorstelbaar dat de staatssecretaris zegt: we geven ze de ruimte en dan hopen we dat het goed komt. Is het kabinet bereid om fors te investeren in Global Forest Watch, zodat we dit initiatief, waarbij de ontbossing daadwerkelijk in de gaten wordt gehouden, een reële kans geven, in plaats van altijd de deur open te zetten voor hout van onduidelijke herkomst?

Staatssecretaris Mansveld:

Ik deel de mening van de Partij voor de Dieren niet. Ik denk dat mevrouw Ouwehand daar niet heel verrast over is. We hebben hierover immers een vrij stevig debat gehad. Hopen dat het goed komt? Nee, er zijn duidelijke voorwaarden gesteld waaraan Maleisië moet voldoen om van acceptatie naar daadwerkelijke duurzaamheid te gaan. Ik heb er vertrouwen in dat Maleisië de handschoen oppakt. Ik heb de Kamer toegezegd dat ik hierover zal rapporteren. Ik heb ook gezegd wat we zullen doen. Wat mij betreft gaan we aan de slag.

Mevrouw Ouwehand (PvdD):

Wat gaat het kabinet doen om de ontbossing daadwerkelijk te kunnen monitoren? Onlangs is er een goed en werkbaar initiatief gelanceerd: Global Forest Watch. Als je inzet op "we hopen dat Maleisië de handschoen oppakt", lijkt me monitoren wel het minste. Dus moet je bijdragen aan dat initiatief.

Staatssecretaris Mansveld:

Specifiek ten aanzien van Maleisië hebben we gezegd dat het in kaart brengen belangrijk is, zodat duidelijk is waar het goed gaat. Die stappen worden gezet. Er wordt dus gemonitord.

Mevrouw Cegerek (PvdA):

Maleisië krijgt voorlopig toestemming voor het MTCS-keurmerk. Daarover zijn afspraken gemaakt, ook omdat men niet voldoet aan de inkoopcriteria. Is de staatssecretaris het met mij eens dat de huidige opstelling van Maleisië niet bijdraagt aan het creëren van draagvlak voor het MTCS-keurmerk?

Staatssecretaris Mansveld:

Het artikel dat we hier bespreken, heeft een bepaalde kleur die geen recht doet aan de manier waarop ik samen met de Kamer tegemoet ben gekomen aan het verzoek van Maleisië.